

Arrest

nr. 271 675 van 22 april 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE
Heistraat 189
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 28 december 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat F. GARGILI *loco* advocaat R. VAN DE SIJPE en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op X 1969 in San Salvador in het gelijknamige departement. Tussen 2004 en 2010 woonde u in de wijk Altavista in San Salvador. Sinds 2010 woonde u in de privéwijk Residencial Alto de San Carlos, San Salvador, met uw echtgenote (...) en uw twee kinderen. U studeerde in 1990 af als ingenieur in telecommunicatie.

In 2010, toen u nog in Altavista woonde, keerde u met uw echtgenote te voet terug naar huis van een restaurant. Onderweg werden jullie door twee personen gewapend tegengehouden, die jullie meenamen naar een afgelegen terrein. Hier bonden ze u vast en blinddoekten ze u, beroofden ze jullie en verkrachtten ze uw vrouw. Vervolgens vertrokken ze en keerden jullie terug naar huis. Omwille van deze gebeurtenis besloten jullie uit Altavista te verhuizen. In 2013 werd uw echtgenote gewapend beroofd van een ring op de bus.

Sinds 2016 werkte u bij het bedrijf FSO, waar u het onderhoud en herstellingen deed van het telecomnetwerk. Voor uw werk kreeg u via de telefoon opdrachten waar onderhoud of herstellingen nodig waren. Hiervoor moest u zich doorheen het land verplaatsen en naar gevaarlijke zones gaan, waarbij u soms politiebegeleiding kreeg. U had ook steeds geld bij om bendeleden die u tijdens uw werk kwamen afpersen, te betalen.

Op 21 december 2019 ging u naar een terrein in El Pilar in de gemeente Ayutuxtepeque, departement San Salvador, dat eigendom is van uw vader en vroeger bewoond werd door uw grootmoeder. U had er namelijk bomen geplant en ging kijken hoe het hiermee was. Op dat moment kwamen drie bendeleden naar u toe en vroegen wat u daar deed. Wanneer u zei dat u naar het terrein kwam kijken, zeiden ze dat ze u al gezien hadden en dat u altijd naar de andere kant ging van de bendegrens ging, doelend op een van uw werkplekken die vlakbij lag in het territorium van de rivaliserende bende. Vervolgens zeiden ze dat ze “gas gingen geven”, wat betekent dat ze u wilden vermoorden. U stapte snel achteruit naar uw auto die u had laten draaien, stapte in en vertrok. Wanneer u hierover aan uw broer vertelde, zei hij dat het degenen waren die hem beschoten hadden en dat ze u niet gerust zouden laten tot ze u gedood hadden.

U verliet El Salvador op 18 februari 2020 op legale wijze met het vliegtuig. U reisde via Spanje naar België, waar u op 19 februari 2020 aankwam.

Na uw vertrek werden een collega en de schoonbroer van een andere collega doodgeschoten.

Op 25 februari 2020 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

U vreest bij een terugkeer gedood te worden door bendeleden.

U legt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: jullie paspoorten en identiteitskaarten, uw rijbewijs, de geboorteakte van uw vrouw, de overlijdensakte van uw broer, jullie vliegtuigtickets en hotelboeking in Brussel, uw CV, de uitbetaling en pensioenbetalingen van uw werk, foto's van uw werk, een lijst met collega's, de documenten van uw bedrijfswagen, een lijst met gevaarlijke zones op uw werk, foto's van het terrein van uw vader, een eigendomsattest van het terrein, een kaart met de locatie van het terrein en een van uw werkplekken, een klacht bij de Fiscalia, medische testen van uw vrouw en moordstatistieken van 2005 in El Salvador.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging***

aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u er niet in slaagt het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten of zulk een vrees te koesteren bij terugkeer naar uw land. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De elementen die volgens u aan de basis van zulk een vrees of risico zouden liggen zijn immers ongeloofwaardig.

Zo is het weinig aannemelijk dat jullie niet weten van welke bende de bendeleden in kwestie waren. Gevraagd welke bende er op die plek actief is, stelt u dat het moeilijk is om te weten, omdat er twee bendes zijn en niet geweten is waar de grens ligt. Zelfs de politie zou volgens u niet weten waar die grens ligt. Nochtans stelt u in het antwoord op de volgende vraag dat 300 meter verder de grens lag. U zou na deze korte interactie met deze bendeleden dus kennis vergaard hebben die zelfs de politie niet had. U wist bovendien dat de bendeleden in kwestie van de rivaliserende bende waren dan degene die bij uw nabijgelegen werkplek aanwezig waren (CGVS 2013448, p. 18). Daarenboven zou uw broer in 2016 of 2017 door dezelfde bendeleden beschoten zijn geweest (CGVS 2013448, p. 14) en ging u enkele keren per jaar langs bij het terrein (CGVS 2013448, p. 17). Dat u ondanks al deze elementen geen enkel idee hebt van welke bende deze personen waren is niet aannemelijk en plaatst de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op losse schroeven. U werd namelijk tijdens uw werk regelmatig geconfronteerd met het belang dat de bendes aan hun territorium hechtten.

Voorts leggen jullie ook tegenstrijdige verklaringen af ten opzichte van de klacht bij de Fiscalia. Daarin staat namelijk dat de bendeleden gezegd zouden hebben dat ze wisten dat jullie in de buurt van het stadion woonden (document 4 - vertaling). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt dat uw woning inderdaad in de buurt van het stadion lag en bovendien aan de andere kant van de agglomeratie van San Salvador ten opzichte van de plaats van de bedreiging. Op het moment dat deze bendeleden u aanspraken zouden ze dus al geweten hebben dat u aan de andere kant van de stad woonde en u dus al langer en ver gevolgd of geobserveerd moeten hebben. Tijdens het persoonlijk onderhoud maken zowel uzelf als uw echtgenote echter geen enkele melding van deze onthulling. U kreeg nochtans meermaals de kans om de bewoordingen van de bendeleden te herhalen (CGVS 2013448, p. 14, 18). Meer zelfs, u verklaart dat u na het incident vreesde dat ze u zouden beginnen opsporen omdat ze een bedreiging tegen u hadden geuit (CGVS 2013448, p. 19). Deze verklaring staat dan ook haaks op de inhoud van de klacht, aangezien u in deze versie verklaart dat ze u nog zouden moeten opsporen. Dat u niet vermeldde dat ze u tijdens het incident confronteerden met hun kennis over de omgeving van uw woonplaats aan de andere kant van de stad, toont een gebrek aan doorleefdheid van deze gebeurtenis. De realisatie dat ze u al langer op het spoor waren en al informatie hadden over uw woonplaats, zou namelijk erg verontrustend zijn en de urgentie van uw vertrek uit El Salvador vergroten.

Wanneer uw echtgenote bovendien met de inhoud van de klacht werd geconfronteerd, stelt ze dat u hierover niets tegen haar hebt gezegd (CGVS 2013448B, p. 13). Dat u dit belangrijk element, dat een extra reden zou zijn om zo snel mogelijk uit jullie woning te verhuizen, zelfs niet na jullie vertrek uit El Salvador aan uw echtgenote zou vermeld hebben, is niet aannemelijk. Bijgevolg kan zij niet verklaren

waarom zij hiervan niet op de hoogte was. Deze tegenstrijdige verklaringen brengen dan ook grote schade toe aan de geloofwaardigheid van uw problemen met deze benedeleden.

Daarnaast legt u ook inconsistente verklaringen af over het doel van de benedeleden. Tijdens het persoonlijk onderhoud stelde u namelijk dat ze u meteen wilden doden omdat ze u eerder in een tegengestelde zone hadden zien werken. Omdat u meteen in uw auto stapte en vertrok, hadden ze echter de tijd niet om iets te doen. U stelt dat ze u hadden vermoord als u langer was gebleven. (CGVS 2013448, p. 19). U geeft hiermee aldus te kennen dat ze u op dat moment zelf wilden vermoorden, maar dat u aan hen kon ontkomen. Tijdens uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde u daarentegen dat ze u zeiden dat ze u niet meer in die zone wilden zien, anders zouden ze u vermoorden (Vragenlijst CGVS). In deze versie van de feiten stelde u dus dat de doodsbedreiging voorwaardelijk was en afhankelijk van uw aanwezigheid in de bewuste zone en bijgevolg niet onmiddellijk uitgevoerd zou worden. Deze discrepantie tussen uw verschillende verklaringen holt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dan ook verder uit.

Daarnaast zijn ook de handelingswijze en de beweegredenen van de benedeleden in kwestie op zichzelf weinig aannemelijk. De reden waarom ze u zouden willen doden, zou namelijk zijn dat ze u in het gebied van de rivaliserende bende hadden gezien. De benedeleden gaven echter ook meteen aan dat ze wisten waarom u af en toe in het gebied van de rivaliserende bende kwam, namelijk voor uw werk, aangezien ze vroegen waar uw uitrusting was (CGVS 2013448, p. 14). Verder in het persoonlijk onderhoud bevestigt u ook dat ze zeiden dat ze u aan de andere kant hadden zien werken (CGVS, 2013448, p. 18). Het is dan ook weinig aannemelijk dat ze u ter plekke zouden willen vermoorden of zelfs actief zouden opsporen louter omdat u de plaatselijke bende grens overstak. Ze wisten namelijk maar al te goed waarom u dat deed, meer bepaald voor het onderhoud van het telefonienetwerk. Indien deze benedeleden u werkelijk onmiddellijk wilden vermoorden, is het bovendien weinig geloofwaardig dat u aan hen kon ontsnappen door simpelweg in uw draaiende wagen te stappen en weg te rijden, zonder dat zij verder iets deden om u tegen te houden. Het weinig aannemelijk gedrag van deze benedeleden brengt dan ook verder schade toe aan de geloofwaardigheid van dit incident.

Gezien bovenstaande tegenstrijdigheden en inconsistenties kan u het verband tussen uw problemen met deze benedeleden en de moord op een collega en op de schoonbroer van een andere collega na uw vertrek niet hard maken. U stelt namelijk dat deze misschien verband houden met uw problemen omdat uw bedrijfswagen misschien zou doorgegeven zijn (CGVS 2013448, p. 15-16; 19). U geeft echter geen ander bewijs van dit voorgehouden verband. Bovendien stelt u zelf dat u niet weet waarom uw collega's aangevallen werden (CGVS 2013448, p. 20).

Op basis van bovenstaande elementen is het CGVS van oordeel dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u door deze benedeleden werd bedreigd. Deze feiten kunnen dan ook geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van een nood aan internationale bescherming.

De gebeurtenissen uit 2010 en 2013, hoe verwerpelijk deze ook zijn, behelzen geen vervolging of risico op ernstige schade. Het gaat hierbij namelijk om eenmalige gebeurtenissen, waarvan de daders jullie nadien niet meer benaderd hebben (CGVS 2013448, p. 16; CGVS 2013448B, p. 9). Deze incidenten dienen dan ook geplaatst worden in de algemene graad van bende geweld in El Salvador.

Hoewel aangenomen kan worden dat uw werk op sommige locaties gevaarlijk kon zijn, dient aangestipt te worden dat u mits een betaling altijd kon ontkomen aan deze personen (CGVS 2013448, p. 17) en dat u bovendien tot een maand voor uw vertrek dit werk bleef uitoefenen (CGVS 2013448, p. 6). Kennelijk vormde deze onveiligheid voor u dan ook geen beletsel om uw werk te blijven uitoefenen of een reden om van beroep te veranderen. Dit kan dan ook bezwaarlijk beschouwd worden als vervolging of ernstige schade. Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uw profiel van hersteller van het telecomnetwerk op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in

artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-**

Seekers from El Salvador” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De documenten die u neerlegt veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Jullie paspoorten en identiteitskaarten, uw rijbewijs en de geboorteakte van uw vrouw bewijzen jullie nationaliteit en identiteit, die in deze beslissing niet betwist worden. Ook jullie reis naar België en het overlijden van uw broer worden in deze beslissing niet in twijfel getrokken. Uw werk en de gevaarlijke zones waarin u soms moest werken, dat u met verschillende documenten tracht aan te tonen, worden evenmin betwist. Dat een collega en de schoonbroer van een andere collega werden doodgeschoten vormt evenmin een punt van discussie, maar u kan het verband met uw problemen niet aantonen. Dat uw vader een stuk grond bezit, wordt in deze beslissing eveneens aangenomen. Zoals eerder in deze beslissing werd gesteld, worden de gebeurtenissen uit 2010, die u met de medische documenten tracht aan te tonen, niet in vraag gesteld. Dat de buurman van een woning die u verhuurde in 2005 werd vermoord, wat u wenst aan te tonen met de moordstatistieken van dat jaar, wordt evenmin betwist. Wat de klacht bij de Fiscalia betreft dient in de eerste plaats gewezen worden op de tegenstrijdige verklaren die u ten opzichte van dit document hebt afgelegd en die in deze beslissing werden besproken. Bovendien vormt deze louter een neerslag van uw verklaringen bij deze instantie, waarvan de waarde aldus afhangt van de geloofwaardigheid van de gebeurtenissen die erin beschreven worden. Dit document kan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag dan ook niet veranderen.

Jullie opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen uiteenzettingen en verduidelijkingen over jullie leven in El Salvador en het gevaar dat jullie daar zouden lopen. Jullie laten echter na concreet opmerkingen of correcties over te maken betreffende de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Bijgevolg kunnen deze niets veranderen aan bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 13 maart 1978 in La Union in het gelijknamige departement. Tussen 2004 en 2010 woonde u in de wijk Altavista in San Salvador. Sinds 2010 woonde u in de privéwijk Residencial Alto de San Carlos, San Salvador, met uw echtgenoot (...) en uw twee kinderen.

In 2010, toen u nog in Altavista woonde, keerde u met uw echtgenoot te voet terug naar huis van een restaurant. Onderweg werden jullie door twee personen gewapend tegengehouden, die jullie meenamen naar een afgelegen terrein. Hier bonden ze uw echtgenoot vast en blinddoekten ze hem, beroofden ze jullie en verkrachtten ze u. Vervolgens vertrokken ze en keerden jullie terug naar huis. Omwille van deze gebeurtenis besloten jullie uit Altavista te verhuizen. In 2013 werd u gewapend beroofd van een ring op de bus.

Sinds 2016 werkte uw echtgenoot bij het bedrijf FSO, waar hij het onderhoud en herstellingen deed van het telecomcommunicatienetwerk. Voor zijn werk kreeg hij via de telefoon opdrachten waar onderhoud of herstellingen nodig waren. Hiervoor moest hij zich doorheen het land verplaatsen en naar gevaarlijke zones gaan, waarbij hij soms politiebegeleiding kreeg. Hij had ook steeds geld bij om bendeleden die hem tijdens zijn werk kwamen afpersen, te betalen.

Op 21 december 2019 ging uw echtgenoot naar een terrein in El Pilar in de gemeente Ayutuxtepeque, departement San Salvador, dat eigendom is van zijn vader en vroeger bewoond werd door zijn grootmoeder. Hij had er namelijk bomen geplant en ging kijken hoe het hiermee was. Op dat moment kwamen drie bendeleden naar hem toe en vroegen wat hij daar deed. Wanneer hij zei dat hij naar het terrein kwam kijken, zeiden ze dat ze hem al gezien hadden en dat hij altijd naar de andere kant ging van de bende grens ging, doelend op een van zijn werkplekken die vlakbij lag in het territorium van de rivaliserende bende. Vervolgens zeiden de bendeleden dat ze "gas gingen geven", wat betekent dat ze uw echtgenoot wilden vermoorden. Hij stapte snel achteruit naar zijn auto die hij had laten draaien, stapte in en vertrok. Wanneer hij hierover aan zijn broer vertelde, zei zijn broer dat het degenen waren die hem beschoten hadden en dat ze hem niet gerust zouden laten tot ze hem gedood hadden.

Jullie verlieten El Salvador op 18 februari 2020 op legale wijze met het vliegtuig. Jullie reisden via Spanje naar België, waar jullie op 19 februari 2020 aankwam.

Na uw vertrek werden een collega en de schoonbroer van een andere collega van uw echtgenoot doodgeschoten.

Op 25 februari 2020 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

U vreest bij een terugkeer gedood te worden door bendeleden.

Jullie leggen ter staving van jullie verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: jullie paspoorten en identiteitskaarten, het rijbewijs van uw echtgenoot, uw geboorteakte, de overlijdensakte van uw schoonbroer, jullie vliegtuigtickets en hotelboeking in Brussel, het CV van uw echtgenoot, de uitbetaling en pensioenbetalingen van zijn werk, foto's van zijn werk, een lijst met zijn collega's, de documenten van zijn bedrijfswagen, een lijst met gevaarlijke zones op zijn werk, foto's van het terrein van uw schoonvader, een eigendomsattest van het terrein, een kaart met de locatie van het terrein en een van de werkplekken van uw echtgenoot, een klacht bij de Fiscalia, medische testen van uzelf en moordstatistieken van 2005 in El Salvador.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot (...). In het kader van zijn verzoek werd overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van zijn vluchtmotieven. Gezien u zich integraal beroept op dezelfde vluchtmotieven volgt u de beslissing van uw echtgenoot. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

"Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de

*facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.***

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u er niet in slaagt het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten of zulk een vrees te koesteren bij terugkeer naar uw land. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De elementen die volgens u aan de basis van zulk een vrees of risico zouden liggen zijn immers ongeloofwaardig.

Zo is het weinig aannemelijk dat jullie niet weten van welke bende de bendeleden in kwestie waren. Gevraagd welke bende er op die plek actief is, stelt u dat het moeilijk is om te weten, omdat er twee bendes zijn en niet geweten is waar de grens ligt. Zelfs de politie zou volgens u niet weten waar die grens ligt. Nochtans stelt u in het antwoord op de volgende vraag dat 300 meter verder de grens lag. U zou na deze korte interactie met deze bendeleden dus kennis vergaard hebben die zelfs de politie niet had. U wist bovendien dat de bendeleden in kwestie van de rivaliserende bende waren dan degene die bij uw nabijgelegen werkplek aanwezig waren (CGVS 2013448, p. 18). Daarenboven zou uw broer in 2016 of 2017 door dezelfde bendeleden beschoten zijn geweest (CGVS 2013448, p. 14) en ging u enkele keren per jaar langs bij het terrein (CGVS 2013448, p. 17). Dat u ondanks al deze elementen geen enkel idee hebt van welke bende deze personen waren is niet aannemelijk en plaatst de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op losse schroeven. U werd namelijk tijdens uw werk regelmatig geconfronteerd met het belang dat de bendes aan hun territorium hechtten.

Voorts leggen jullie ook tegenstrijdige verklaringen af ten opzichte van de klacht bij de Fiscalia. Daarin staat namelijk dat de bendeleden gezegd zouden hebben dat ze wisten dat jullie in de buurt van het stadion woonden (document 4 - vertaling). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt dat uw woning inderdaad in de buurt van het stadion lag en bovendien aan de andere kant van de agglomeratie van San Salvador ten opzichte van de plaats van de bedreiging. Op het moment dat deze bendeleden u aanspraken zouden ze dus al geweten hebben dat u aan de andere kant van de stad woonde en u dus al langer en ver gevolgd of geobserveerd moeten hebben. Tijdens het persoonlijk onderhoud maken zowel uzelf als uw echtgenote echter geen enkele melding van deze onthulling. U kreeg nochtans meermaals de kans om de bewoordingen van de bendeleden te herhalen (CGVS 2013448, p. 14, 18). Meer zelfs, u verklaart dat u na het incident vreesde dat ze u zouden beginnen opsporen omdat ze een bedreiging tegen u hadden geuit (CGVS 2013448, p. 19). Deze verklaring staat dan ook haaks op de inhoud van de klacht, aangezien u in deze versie verklaart dat ze u nog zouden moeten opsporen. Dat u niet vermeldde dat ze u tijdens het incident confronteerden met hun kennis over de omgeving van uw woonplaats aan de andere kant van de stad, toont een gebrek aan doorleefdheid van deze gebeurtenis. De realisatie dat ze u al langer op het spoor waren en al informatie

hadden over uw woonplaats, zou namelijk erg verontrustend zijn en de urgentie van uw vertrek uit El Salvador vergroten.

Wanneer uw echtgenote bovendien met de inhoud van de klacht werd geconfronteerd, stelt ze dat u hierover niets tegen haar hebt gezegd (CGVS 2013448B, p. 13). Dat u dit belangrijk element, dat een extra reden zou zijn om zo snel mogelijk uit jullie woning te verhuizen, zelfs niet na jullie vertrek uit El Salvador aan uw echtgenote zou vermeld hebben, is niet aannemelijk. Bijgevolg kan zij niet verklaren waarom zij hiervan niet op de hoogte was. Deze tegenstrijdige verklaringen brengen dan ook grote schade toe aan de geloofwaardigheid van uw problemen met deze benedeleden.

Daarnaast legt u ook inconsistente verklaringen af over het doel van de benedeleden. Tijdens het persoonlijk onderhoud stelde u namelijk dat ze u meteen wilden doden omdat ze u eerder in een tegengestelde zone hadden zien werken. Omdat u meteen in uw auto stapte en vertrok, hadden ze echter de tijd niet om iets te doen. U stelt dat ze u hadden vermoord als u langer was gebleven. (CGVS 2013448, p. 19). U geeft hiermee aldus te kennen dat ze u op dat moment zelf wilden vermoorden, maar dat u aan hen kon ontkomen. Tijdens uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde u daarentegen dat ze u zeiden dat ze u niet meer in die zone wilden zien, anders zouden ze u vermoorden (Vragenlijst CGVS). In deze versie van de feiten stelde u dus dat de doodsbedreiging voorwaardelijk was en afhankelijk van uw aanwezigheid in de bewuste zone en bijgevolg niet onmiddellijk uitgevoerd zou worden. Deze discrepantie tussen uw verschillende verklaringen holt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dan ook verder uit.

Daarnaast zijn ook de handelingswijze en de beweegredenen van de benedeleden in kwestie op zichzelf weinig aannemelijk. De reden waarom ze u zouden willen doden, zou namelijk zijn dat ze u in het gebied van de rivaliserende bende hadden gezien. De benedeleden gaven echter ook meteen aan dat ze wisten waarom u af en toe in het gebied van de rivaliserende bende kwam, namelijk voor uw werk, aangezien ze vroegen waar uw uitrusting was (CGVS 2013448, p. 14). Verder in het persoonlijk onderhoud bevestigt u ook dat ze zeiden dat ze u aan de andere kant hadden zien werken (CGVS, 2013448, p. 18). Het is dan ook weinig aannemelijk dat ze u ter plekke zouden willen vermoorden of zelfs actief zouden opsporen louter omdat u de plaatselijke bendedegrens overstak. Ze wisten namelijk maar al te goed waarom u dat deed, meer bepaald voor het onderhoud van het telefonienetwerk. Indien deze benedeleden u werkelijk onmiddellijk wilden vermoorden, is het bovendien weinig geloofwaardig dat u aan hen kon ontsnappen door simpelweg in uw draaiende wagen te stappen en weg te rijden, zonder dat zij verder iets deden om u tegen te houden. Het weinig aannemelijk gedrag van deze benedeleden brengt dan ook verder schade toe aan de geloofwaardigheid van dit incident.

Gezien bovenstaande tegenstrijdigheden en inconsistenties kan u het verband tussen uw problemen met deze benedeleden en de moord op een collega en op de schoonbroer van een andere collega na uw vertrek niet hard maken. U stelt namelijk dat deze misschien verband houden met uw problemen omdat uw bedrijfswagen misschien zou doorgegeven zijn (CGVS 2013448, p. 15-16; 19). U geeft echter geen ander bewijs van dit voorgehouden verband. Bovendien stelt u zelf dat u niet weet waarom uw collega's aangevallen werden (CGVS 2013448, p. 20).

Op basis van bovenstaande elementen is het CGVS van oordeel dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u door deze benedeleden werd bedreigd. Deze feiten kunnen dan ook geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van een nood aan internationale bescherming.

De gebeurtenissen uit 2010 en 2013, hoe verwerpelijk deze ook zijn, behelzen geen vervolging of risico op ernstige schade. Het gaat hierbij namelijk om eenmalige gebeurtenissen, waarvan de daders jullie nadien niet meer benaderd hebben (CGVS 2013448, p. 16; CGVS 2013448B, p. 9). Deze incidenten dienen dan ook geplaatst worden in de algemene graad van bendedegeweld in El Salvador.

Hoewel aangenomen kan worden dat uw werk op sommige locaties gevaarlijk kon zijn, dient aangestipt te worden dat u mits een betaling altijd kon ontkomen aan deze personen (CGVS 2013448, p. 17) en dat u bovendien tot een maand voor uw vertrek dit werk bleef uitoefenen (CGVS 2013448, p. 6). Kennelijk vormde deze onveiligheid voor u dan ook geen beletsel om uw werk te blijven uitoefenen of een reden om van beroep te veranderen. Dit kan dan ook bezwaarlijk beschouwd worden als vervolging of ernstige schade. Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uw profiel van hersteller van het telecomnetwerk op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van

herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of

persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De documenten die u neerlegt veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Jullie paspoorten en identiteitskaarten, uw rijbewijs en de geboorteakte van uw vrouw bewijzen jullie nationaliteit en identiteit, die in deze beslissing niet betwist worden. Ook jullie reis naar België en het overlijden van uw broer worden in deze beslissing niet in twijfel getrokken. Uw werk en de gevaarlijke zones waarin u soms moest werken, dat u met verschillende documenten tracht aan te tonen, worden evenmin betwist. Dat een collega en de schoonbroer van een andere collega werden doodgeschoten vormt evenmin een punt van discussie, maar u kan het verband met uw problemen niet aantonen. Dat uw vader een stuk grond bezit, wordt in deze beslissing eveneens aangenomen. Zoals eerder in deze beslissing werd gesteld, worden de gebeurtenissen uit 2010, die u met de medische documenten tracht aan te tonen, niet in vraag gesteld. Dat de buurman van een woning die u verhuurde in 2005 werd vermoord, wat u wenst aan te tonen met de moordstatistieken van dat jaar, wordt evenmin betwist. Wat de klacht bij de Fiscalia betreft dient in de eerste plaats gewezen worden op de tegenstrijdige verklaren die u ten opzichte van dit document hebt afgelegd en die in deze beslissing werden besproken. Bovendien vormt deze louter een neerslag van uw verklaringen bij deze instantie, waarvan de waarde aldus afhangt van de geloofwaardigheid van de gebeurtenissen die erin beschreven worden. Dit document kan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag dan ook niet veranderen.

Jullie opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen uiteenzettingen en verduidelijkingen over jullie leven in El Salvador en het gevaar dat jullie daar zouden lopen. Jullie laten echter na concreet opmerkingen of correcties over te maken betreffende de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Bijgevolg kunnen deze niets veranderen aan bovenstaande vaststellingen."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een eerste middel op de schending van “art. 48/3 Vw., van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (onder meer het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel) en de materiële motiveringsplicht, doordat verwerende partij geheel ten onrechte geen geloof hecht aan de herkomst en vluchtmotieven van verzoeker”.

Verzoekende partijen beroepen zich in een tweede middel op de schending van “artikel 48/4 Vw. en van de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid (onder meer het redelijkheidsbeginsel), aangezien het CGVS niet het statuut van subsidiaire bescherming toekent”.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers' asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht:

“Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u er niet in slaagt het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten of zulk een vrees te koesteren bij terugkeer naar uw land. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De elementen die volgens u aan de basis van zulk een vrees of risico zouden liggen zijn immers ongeloofwaardig.

Zo is het weinig aannemelijk dat jullie niet weten van welke bende de bendeleden in kwestie waren. Gevraagd welke bende er op die plek actief is, stelt u dat het moeilijk is om te weten, omdat er twee bendes zijn en niet geweten is waar de grens ligt. Zelfs de politie zou volgens u niet weten waar die grens ligt. Nochtans stelt u in het antwoord op de volgende vraag dat 300 meter verder de grens lag. U zou na deze korte interactie met deze bendeleden dus kennis vergaard hebben die zelfs de politie niet had. U wist bovendien dat de bendeleden in kwestie van de rivaliserende bende waren dan degene die bij uw nabijgelegen werkplek aanwezig waren (CGVS 2013448, p. 18). Daarenboven zou uw broer in 2016 of 2017 door dezelfde bendeleden beschoten zijn geweest (CGVS 2013448, p. 14) en ging u enkele keren per jaar langs bij het terrein (CGVS 2013448, p. 17). Dat u ondanks al deze elementen geen enkel idee hebt van welke bende deze personen waren is niet aannemelijk en plaatst de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op losse schroeven. U werd namelijk tijdens uw werk regelmatig geconfronteerd met het belang dat de bendes aan hun territorium hechtten.

Voorts leggen jullie ook tegenstrijdige verklaringen af ten opzichte van de klacht bij de Fiscalia. Daarin staat namelijk dat de bendeleden gezegd zouden hebben dat ze wisten dat jullie in de buurt van het stadion woonden (document 4 - vertaling). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt dat uw woning inderdaad in de buurt van het stadion lag en bovendien aan de andere kant van de agglomeratie van San Salvador ten opzichte van de plaats van de bedreiging. Op het moment dat deze bendeleden u aanspraken zouden ze dus al geweten hebben dat u aan de andere kant van de stad woonde en u dus al langer en ver gevolgd of geobserveerd moeten hebben. Tijdens het persoonlijk onderhoud maken zowel uzelf als uw echtgenote echter geen enkele melding van deze onthulling. U kreeg nochtans meermaals de kans om de bewoordingen van de bendeleden te herhalen (CGVS 2013448, p. 14, 18). Meer zelfs, u verklaart dat u na het incident vreesde dat ze u zouden beginnen opsporen omdat ze een bedreiging tegen u hadden geuit (CGVS 2013448, p. 19). Deze verklaring staat dan ook haaks op de inhoud van de klacht, aangezien u in deze versie verklaart dat ze u nog zouden moeten opsporen. Dat u niet vermeldde dat ze u tijdens het incident confronteerden met hun kennis over de omgeving van uw woonplaats aan de andere kant van de stad, toont een gebrek aan doorleefdheid van deze gebeurtenis. De realisatie dat ze u al langer op het spoor waren en al informatie

hadden over uw woonplaats, zou namelijk erg verontrustend zijn en de urgentie van uw vertrek uit El Salvador vergroten.

(...)

Daarnaast legt u ook inconsistente verklaringen af over het doel van de bendeleden. Tijdens het persoonlijk onderhoud stelde u namelijk dat ze u meteen wilden doden omdat ze u eerder in een tegengestelde zone hadden zien werken. Omdat u meteen in uw auto stapte en vertrok, hadden ze echter de tijd niet om iets te doen. U stelt dat ze u hadden vermoord als u langer was gebleven. (CGVS 2013448, p. 19). U geeft hiermee aldus te kennen dat ze u op dat moment zelf wilden vermoorden, maar dat u aan hen kon ontkomen. Tijdens uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde u daarentegen dat ze u zeiden dat ze u niet meer in die zone wilden zien, anders zouden ze u vermoorden (Vragenlijst CGVS). In deze versie van de feiten stelde u dus dat de doodsbedreiging voorwaardelijk was en afhankelijk van uw aanwezigheid in de bewuste zone en bijgevolg niet onmiddellijk uitgevoerd zou worden. Deze discrepantie tussen uw verschillende verklaringen holt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dan ook verder uit.

Daarnaast zijn ook de handelingswijze en de beweegredenen van de bendeleden in kwestie op zichzelf weinig aannemelijk. De reden waarom ze u zouden willen doden, zou namelijk zijn dat ze u in het gebied van de rivaliserende bende hadden gezien. De bendeleden gaven echter ook meteen aan dat ze wisten waarom u af en toe in het gebied van de rivaliserende bende kwam, namelijk voor uw werk, aangezien ze vroegen waar uw uitrusting was (CGVS 2013448, p. 14). Verder in het persoonlijk onderhoud bevestigt u ook dat ze zeiden dat ze u aan de andere kant hadden zien werken (CGVS, 2013448, p. 18). Het is dan ook weinig aannemelijk dat ze u ter plekke zouden willen vermoorden of zelfs actief zouden opsporen louter omdat u de plaatselijke bendegrens overstak. Ze wisten namelijk maar al te goed waarom u dat deed, meer bepaald voor het onderhoud van het telefonienetwerk. Indien deze bendeleden u werkelijk onmiddellijk wilden vermoorden, is het bovendien weinig geloofwaardig dat u aan hen kon ontsnappen door simpelweg in uw draaiende wagen te stappen en weg te rijden, zonder dat zij verder iets deden om u tegen te houden. Het weinig aannemelijk gedrag van deze bendeleden brengt dan ook verder schade toe aan de geloofwaardigheid van dit incident.

Gezien bovenstaande tegenstrijdigheden en inconsistenties kan u het verband tussen uw problemen met deze bendeleden en de moord op een collega en op de schoonbroer van een andere collega na uw vertrek niet hard maken. U stelt namelijk dat deze misschien verband houden met uw problemen omdat uw bedrijfswagen misschien zou doorgegeven zijn (CGVS 2013448, p. 15-16; 19). U geeft echter geen ander bewijs van dit voorgehouden verband. Bovendien stelt u zelf dat u niet weet waarom uw collega's aangevallen werden (CGVS 2013448, p. 20).

Op basis van bovenstaande elementen is het CGVS van oordeel dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u door deze bendeleden werd bedreigd. Deze feiten kunnen dan ook geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van een nood aan internationale bescherming.

De gebeurtenissen uit 2010 en 2013, hoe verwerpelijk deze ook zijn, behelzen geen vervolging of risico op ernstige schade. Het gaat hierbij namelijk om eenmalige gebeurtenissen, waarvan de daders jullie nadien niet meer benaderd hebben (CGVS 2013448, p. 16; CGVS 2013448B, p. 9). Deze incidenten dienen dan ook geplaatst worden in de algemene graad van bendegeweld in El Salvador.

Hoewel aangenomen kan worden dat uw werk op sommige locaties gevaarlijk kon zijn, dient aangestipt te worden dat u mits een betaling altijd kon ontkomen aan deze personen (CGVS 2013448, p. 17) en dat u bovendien tot een maand voor uw vertrek dit werk bleef uitoefenen (CGVS 2013448, p. 6). Kennelijk vormde deze onveiligheid voor u dan ook geen beletsel om uw werk te blijven uitoefenen of een reden om van beroep te veranderen. Dit kan dan ook bezwaarlijk beschouwd worden als vervolging of ernstige schade. Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uw profiel van hersteller van het telecomnetwerk op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker citeert enkele verklaringen en stelt dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft meegedeeld waar hij werkte en dat dit op ongeveer 300 meter van het terrein van zijn vader was. Verder lichten verzoekers toe dat er geen duidelijke grenzen tussen bendegebieden zijn en dat de grens soms een benzinstation een grote baan of een shoppingcenter is, waardoor er talloze burgerslachtoffers vallen omdat zij bijvoorbeeld bij

het verkeerde benzinstation hebben getankt. Verzoekers gaan met dergelijk betoog er aan voorbij dat werd vastgesteld dat verzoeker enerzijds stelde niet te hebben geweten waar de grens is en dat zelfs de politie niet zou weten waar de grens is, maar anderzijds verder te kennen gaf dat 300 meter verder de grens is (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). Bovendien wist verzoeker dat de bendeleden in kwestie van de rivaliserende bende waren dan degene die bij zijn nabijgelegen werkplek aanwezig waren (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18) en werd hij tijdens zijn werk regelmatig geconfronteerd met het belang dat de bendes aan hun territorium hechtten (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13, 14, 17). Daarenboven zou zijn broer in 2016 of 2017 door dezelfde bendeleden beschoten zijn geweest (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14) en ging hij enkele keren per jaar langs bij het terrein (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). In dergelijke omstandigheden acht de Raad het ook niet aannemelijk dat verzoeker niet kan zeggen over welke bende het juist gaat. Met de argumentatie dat het geen vereiste is om te weten over welke bende het gaat, dat hij in een privé kolonie woonde, slechts sporadisch naar het terrein van zijn vader ging doet hij hier geen afbreuk aan. Waar hij zich gelijkschakelt met andere burgers uit El Salvador stellende dat men er niet bij stil staat welke bende er heerst omdat ze allemaal op ongeveer dezelfde manier tewerk gaan en een bende gevaar betekent, plaatst hij de in zijn hoofde gedane concrete vaststellingen geheel niet in een ander daglicht. Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt overigens dat in El Salvador zeer veel wijken onder de controle staan van een welbepaalde bende en dat er daardoor zelfs belemmeringen van de bewegingsvrijheid bestaan in die zin dat de bendes die de wijk waarin men woonachtig is controleert, het gevaarlijk maken voor de inwoners om te reizen, te werken en naar school te gaan en dat bededeleden mensen die in een door een andere bende gecontroleerde wijk wonen zelfs geen toegang verlenen tot hun territorium, zelfs wanneer men met het openbaar vervoer reist. Het is zelfs zo dat wanneer bendeleden ontdekken dat een persoon in een door een rivaliserende bende gecontroleerd gebied woont, deze persoon riskeert te worden gedood, geslagen of niet te worden toegelaten tot het territorium. Hieruit blijkt een strikte afbakening van de territoria die door bendes worden gecontroleerd. Gelet op verzoekers individuele omstandigheden acht de Raad het dan ook niet aannemelijk dat hij in een dergelijke context niet weet over welke bende het gaat.

Verzoekers voegen als bijlage bij hun verzoekschrift een eigen verklaring van verzoekers, waarin een beeld wordt geschetst van het leven in El Salvador gebukt gaande onder bendegeweld en het gevaar op eigen leven dat bij verplaatsingen nog wordt vergroot. Een dergelijk algemeen beeld van een bepaalde situatie kan echter niet volstaan om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hieromtrent in gebreke.

Wat betreft de tegenstrijdige verklaringen die zij aflegden ten opzichte van de klacht bij de Fiscalia, waarin staat dat de bendeleden gezegd zouden hebben dat ze wisten dat zij in de buurt van het stadion woonden, terwijl zij hiervan geen enkele melding maakten tijdens hun persoonlijke onderhoud, voeren zij aan dat dit verklaard kan worden door de vertaling van het woord "*buscar*". Volgens verzoekers kan dit woord vertaald worden als zoeken, opzoeken, opsporen, maar ook als "gaan halen", waardoor het voor hen duidelijk is dat er telkens een misverstand is opgetreden bij de vertaling. Verzoeker stelt formeel steeds te hebben verklaard dat hij vreesde dat de bendeleden hem zouden kunnen halen omdat hij ging werken in de regio van de rivaliserende bende en ze wisten waar hij woonde.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkele concrete toelichting geeft waar hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud het woord "*buscar*" heeft gebruikt en waar dit verkeerd vertaald zou kunnen zijn en er een misverstand zou kunnen zijn gerezen. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud geen enkele melding maakte van het feit dat de bendeleden gezegd zouden hebben dat ze wisten dat zij in de buurt van het stadion woonden, noch tijdens het open relaas noch wanneer hem specifiek gevraagd werd te vertellen wat de bendeleden exact zeiden (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14, 18). Het argument dat het woord "*buscar*" mogelijks verkeerd vertaald werd, kan dan ook niet volstaan om hiervoor een verklaring te bieden. Bovendien verklaarde verzoeker dat hij na het incident vreesde dat ze hem zouden "beginnen opsporen" omdat ze een bedreiging tegen hem hadden geuit (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19). Voor zover verzoeker van oordeel is dat hij hier bedoelde dat ze hem zouden "gaan halen" omdat ze een bedreiging tegen hem hadden geuit, kan hij niet worden gevolgd aangezien hij hieraan toevoegde dat het niet veel tijd in beslag neemt voor ze weten waar iemand woont, omdat ze de nummerplaat van de wagen "nemen". Deze verklaring staat dan ook haaks op de inhoud van de klacht, aangezien verzoeker in deze versie verklaarde dat ze hem nog zouden moeten opsporen. Het feit dat verzoeker niet vermeldde dat ze hem tijdens het incident

confronteerden met hun kennis over de omgeving van zijn woonplaats aan de andere kant van de stad, doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze gebeurtenis. Het besef dat zij hem al langer op het spoor waren en concrete informatie hadden over zijn woonplaats is dermate ingrijpend, waardoor redelijkerwijs verwacht kon worden dat dergelijk verontrustend nieuws in zijn geheugen gegrift zou zijn gezien het de urgentie van zijn vertrek daarenboven stelselmatig zou vergroten.

Verzoekers geven voorts aan dat de bendeleden niet wilden dat hij nog actief was in het gebied van de rivaliserende bende en dat zij hem wilden vermoorden, maar dat hij gelukkig nog kon ontsnappen door de aanwezigheid van andere mensen. Verzoekers verwijzen in dit licht naar een persartikel waaruit blijkt dat *“mensen vermoord worden door straatbendes op het Amerikaanse continent”*. Hiermee verklaren noch verschenen verzoekers de vaststellingen met betrekking tot de discrepantie in verzoekers verklaringen niet, die voor de duidelijkheid hier worden hernomen:

“Tijdens het persoonlijk onderhoud stelde u namelijk dat ze u meteen wilden doden omdat ze u eerder in een tegengestelde zone hadden zien werken. Omdat u meteen in uw auto stapte en vertrok, hadden ze echter de tijd niet om iets te doen. U stelt dat ze u hadden vermoord als u langer was gebleven. (CGVS 2013448, p. 19). U geeft hiermee aldus te kennen dat ze u op dat moment zelf wilden vermoorden, maar dat u aan hen kon ontkomen. Tijdens uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde u daarentegen dat ze u zeiden dat ze u niet meer in die zone wilden zien, anders zouden ze u vermoorden (Vragenlijst CGVS). In deze versie van de feiten stelde u dus dat de doodsb bedreiging voorwaardelijk was en afhankelijk van uw aanwezigheid in de bewuste zone en bijgevolg niet onmiddellijk uitgevoerd zou worden.” Het verwijzen naar algemene informatie volstaat overigens niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven, gelet op voorgaande vaststellingen, hieromtrent in gebreke.

Waar verzoekers louter bevestigen dat het opmerkelijk is dat een collega werd vermoord nadat verzoeker werd bedreigd door bendeleden hetgeen aantoonde dat hij absoluut niet veilig is en het geen toeval kan zijn dat een collega werd beschoten, overtuigen zij niet. Zij brengen geen enkel concreet bewijs bij dat beide feiten, voor zover aan verzoekers bedreiging al geloof zou kunnen worden gehecht, *quod non*, in verband met elkaar zouden staan.

Gelet op wat voorafgaat is komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekers.

Nu aan hun voorgehouden problemen met een bende geen geloof kan worden gehecht, maken zij niet aannemelijk dat zij vallen onder het risicoprofiel van personen waarvan een bende overtuigd was dat zij, behoorden tot een rivaliserende bende, laat staan dat zij om deze reden een gegronde vrees hebben of een reëel risico lopen. Een verder onderzoek in dit kader dringt zich dan ook niet langer op.

Verzoekers brengen geen andere specifieke en individuele elementen aan waaruit kan blijken dat zij bij terugkeer door bendeleden zullen worden vervolgd of geïsoleerd en die een nood aan bescherming aannemelijk maken.

Verzoekers wijzen op het risico van terugkeerders naar El Salvador na een verblijf in het buitenland.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus *“El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire”* van 13 juli 2021, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven. Daarbij stippen verschillende bronnen aan dat een verblijf in het buitenland op zich geen veiligheidsrisico inhoudt bij terugkeer maar dat een

eventueel risico bij terugkeer eerder afhankelijk is van de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek uit El Salvador (COI Focus 13 juli 2021, p. 25).

Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds persoonlijk bendeproblemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador, enerzijds, en de andere terugkeerders, anderzijds.

Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, waarnaar in de COI Focus van 13 juli 2021 wordt verwezen, handelt over de situatie van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten. In dit rapport wordt een duidelijk verband vastgesteld tussen het geweld bij terugkeer en de redenen van de oorspronkelijke vlucht uit El Salvador (p. 2). Het rapport bespreekt dan ook voornamelijk voorbeelden van personen die naar de Verenigde Staten waren gevlucht voor bendegeweld en die reeds voor hun vertrek persoonlijk werden gevisieerd door de bendes. Uit dit rapport blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer (HRW, p. 29 e.v.; COI Focus 13 juli 2021, p. 18). Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt duidelijk dat een vertrek uit El Salvador omwille van persoonlijke bendegerelateerde problemen een risicoverhogende en -verzwarende factor is bij terugkeer naar dat land.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel "*certain returnees from abroad*" problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel "*depending on the particular circumstances of their case*" (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoekers slagen hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn verzoekers beweerde problemen met de bendeleden niet geloofwaardig. Er wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat zij voor hun vertrek uit El Salvador reeds in die mate in het vizier zijn gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stonden van de bendeleden, noch zijn er andere indicaties die daar op wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekers El Salvador verlieten omwille van bendegerelateerde problemen, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bendegerelateerd probleem een risico zouden lopen om opnieuw te worden gevisieerd door bendeleden, laat staan dat hun vertrek uit El Salvador om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Het feit dat zij een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een bijzonder risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven of dat zij als terugkeerders meer zichtbaar zouden zijn omwille van uiterlijke kenmerken of omdat zij bepaalde gewoontes of een accent zouden hebben overgenomen. Evenmin blijkt dat verzoekers zo lang in België hebben verbleven dat zij niet meer bekend zouden zijn met ongeschreven regels.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om in hun hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen (RvS 26 februari 2021, nr. 14.235 (c)). Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoekers bij terugkeer omwille van een mogelijke

afpersing zullen worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu hun beweerde problemen met een bende niet geloofwaardig worden geacht.

Het geheel van hun individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekers nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoekers' betoog dat hun vrees op basis van de vervolgingsgrond 'sociale groep' valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag is dan ook niet dienstig.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. Het geweld waaraan de bendes zich schuldig maken wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Naast dit crimineel geweld is er ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

In deze zin stelt UNHCR dan ook dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14). Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden

andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving daarom willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip 'willekeurig geweld' inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, zoals ook blijkt uit de door verzoekers aangebrachte informatie, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekers brengen geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn.

2.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekende partijen niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF